

[Hækkerup.]

kan faa Mulighed for ogsaa at faa de bedste Films frem. Jeg tror, det er den Maade, man bedst ordner Biografvæsenet paa, og jeg tror ikke, det bliver ordnet tilfredsstillende, hvis ikke Kommunerne faar en langt større Indflydelse end hidtil. Ved kommunal Drift skabes der de bedste Muligheder for, at Filmen kan komme til at virke i Almenhedens Tjeneste, og derved, mener jeg ogsaa, varetages bedst de nationale Interesser, som vi alle har i at hindre den internationale Kapital i at erobre de danske Biografteatre.

I øvrigt vil jeg gerne fremhæve, at der er mere end økonomiske Interesser knyttet til Filmen. Det har vi efter min Opfattelse hidtil haft for lidt Øje for. Den offentlige Myndighed, Lovgivningsmagten og Administrationen, har i for høj Grad hidtil betragtet Filmen udelukkende som et Beskatningsobjekt, men vi har Pligt til ogsaa at se paa Filmens kulturelle Betydning. Vi maa vel erindre, at Filmen nu en Gang er den af den store Befolkning mest benyttede Form for Adspredelse og Underholdning. Filmen kan være Gøgl, men Filmen kan ogsaa være stor og værdifuld Kunst. Et Biografbesøg i et hyggeligt Lokale med god Musik og god Film har mere Interesse og kan byde paa en lodigere Underholdning end mange af de Teaterforestillinger, som bydes af omrejsende Skuespillerselskaber. Og navnlig maa vi erindre, at Filmen er den Kunstform, som i videste Udstrækning faar den store Befolkning og særlig Ungdommen i Tale. Filmen agiterer, Filmen præger, Filmen paavirker, og derfor maa vi fra Offentlighedens Side være opmærksomme paa, i hvilken Retning Filmen virker. Gode Films har den største opdragende Betydning. Der er jo mange Erfaringer for, at en Filmatisering af en god Bog bevirker, at denne Bog faar Tusinder af nye Læsere, Læsere, som maaske ellers aldrig vilde faa Bogen i Hænde. Derfor præger Filmen i ikke ringe Grad Aandslivet, former folkelige Synspunkter og har stor Indflydelse paa den opvoksende Slægt. I Virkeligheden er det ud fra disse Betragtninger ogsaa ret meningsløst, at Filmen foruden en forholdsvis høj Bevillingsafgift og foruden en Censurafgift baade for Filmen og for de Billeder, som skal reklamere for Filmen, ogsaa skal betale

betydeligt mere i Forlystelsesskat end saadanne Forlystelser som Cirkus-, Varieté- og Sommerteaterforestillinger.

Jeg ved godt, at jeg her rører ved et ømt Punkt baade for Stat og Kommune, idet Filmen vel nok yder den største Andel af Forlystelsesskatten, som indgaar til det offentlige. Men et Spørgsmaal er det alligevel, om man ikke ogsaa fra et økonomisk Standpunkt vilde staa sig ved at nedsætte Forlystelsesskatten for Film. Der kunde i alt Fald være god Grund for os til at overveje, om man ikke kunde klassificere Filmene i forskellige Skattegrader efter deres kunstneriske Værdi og muligvis med en vis Hensyntagen til nationale Films. I Lovforslagets § 1, Stykke 2, staar der, at Ministeren kan bestemme, at en vis Brøkdelen af Forevisningstiden i Biografteatrene skal anvendes til Forevisning af danske Films. Det er jo en Bestemmelse, som vi kan overveje, en Bestemmelse, som, om jeg saa maa sige, beskytter det nationale Arbejde. Vi er fra vor Side villige til at overveje den, men jeg maa gentage, at Hovedsynspunktet for os er, at vi faar de bedste Films frem. Jeg tror, at Filmen endnu langt fra har naaet sin Kulmination, og jeg tror, der er en overmaade stor Fremtid for Filmen baade som almindeligt Underholdningsmiddel og ogsaa som Undervisningsmiddel. Der er vist ingen Tvivl om, at for visse Fag som f. Eks. Zoologi og Geografi og maaske ogsaa under visse Former for Historie kunde Filmen blive en særdeles værdifuld Hjælp for Skoleundervisningen. Den bedste Ordning af dette Spørgsmaal er, som jeg gentagne Gange har sagt, at Kommunerne faar Koncessionsretten. Ministeren og hans Parti var imod det forrige Gang uden at give nogen som helst nærmere Begrundelse derfor, det var en rent principiel Modstand.

Maa jeg for øvrigt i Anledning af de Bemærkninger, som den ærede foregaaende Taler kom med angaaende Censuren, hvori han hævdede, at Censuren var for slap, sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret heri som Helhed taget. Det er jo altid en vanskelig Sag at afgøre, hvor skrap en Censur skal være; man skal jo ogsaa passe paa, at man ikke faar en saa pjanket og sippet Censur, saa der ikke bliver Mening i, hvad der bliver fremvist.